

Bilaga till
Alexis
Engdahl's
inkö.

Bilaga till
Alexis Engdahls inköp
Inventarie nummer:

42530 - 42568

44245 - 44845

45360 - 45481

50432 - 50830

Tillägg:

50726; 50774; 50786; 50794; 50807; 50815;

50816; 50821; 53446; 53684.

92096.

726. Näckkam af horn, stor, m. genomskurna prydnader. - Köpt å Tjockö, Rådmanstö Sn, Roslagen. 0,75.

727-31. 5te Bindmössor (här, i mätets tillväts och väddö socknars "bindmössor" - se 676-81 - äfven kallade "dråbandmössor"), af siden med braderade blr, 727 äfven med bandras, som i Rådmanstö var allmän. - Köpta 727-30 å Tjockö, 731 å Teijan, Rådmanstö Sn, Roslagen. (25 + 4.10) 0,65.

732. Rullsticka af trä i dubbla hylsor, utm. väl skuren; den yttre hylsan vidbar omkring den inre; 3 skalrande kulor inuti. - Rullstickan brukades att sätta spinnrockens fullspunna garnulle på, att få denna att lättare löpa, medan man, hållande stickan i venstra handen, med den högra vindade garnet på härfveln. -

- Köpt i Jockö, Rådmanss ^{nr} 2, Roslagen. O, 50.
Ann. Skärgårdsfolkets, särskildt Jocköbo-
nas, merändels ganska väl skurna sa-
ker, så väflunor, rockblad, träskedar, lo-
kor m. fl., tillverkades i allmänhet ute på
Lån af i fiskelodarna på sommaren, un-
der det att man "väntade på fisken". Det
var förträdesvis de unga fiskarna som
dermed sysselsatte sig, särskildt med till-
verkningen af gruntinnens-redskapen
(väflunor, rockblad, rullsticker, kajuelfjär
o. s. v.). Derför ser man ock dessa med stor
omsorg "utkrusade" och oftast förädda
med hjärtan, emedan de nästan all-
tid ämnades som gåvor åt "hjärtats ut-
valda" och ej sällan tjänade som för-
"känning" till påtänkt frieri: "ju vack-
rare utkrusadt dess kärare fästman"
hette det, och derför sparade man heller in-
gen möda för att med sitt arbete blifva
riktigt kärkammen hos sin blifvande
eller redan varande kärinna. Upptogs

gäfvan ~~aguntigt~~ eller tillbakavisades den,
var detta ~~det samma~~ ^{attän} som en "borg" (ätur-
tillsvidare: gassen var för ung, hade ej stes-
gat sig än, var för litet häud tin byrne
o. s. v.) eller ock var det ett tecken till,
att man redan blifvit förekommen. Man
hade då intet annat att göra, än att
påbörja ett nytt arbete af samma
eller annat slag, att derå börja "tuyxa"
åt sig ett nytt hjärta. Ty det gick för
ingen del an att åt en annan flicka
säka erbjuda, hvad en förkastat. Blevus
Sådant sedermera bekant, kunde t. o. m.
hända att redan skedd trosafning gjordes
an intet. För den kärlekstryckte slöjdaren
förlorade därför hans ^{första} (alster nästan allt
värde, för så vidt han ej tråk i sig och upp-
repade försöket med samma gäfvu, ty det
gick an. Dock utvisade äfven härvid en
ny (och bättre skuren) sak ett djupare tycke.
En förskjutna sak dugde därför blott åt mor
eller syster o. d. Ty icke ens efter bröllop.

pet, ätm. de förra åren, var det skäl
att för blotta brukandet erbjuda en dy-
lik, som af annan ungdom blifvit afvi-
rad, åt unga qvinnor: det skulle all-
tid väcka misstankor att tycket och
hjärtat kanske delades af en åt an-
nat håll. Gömans- och fiskor-gossar-
ne skulle dock här vara kända för
att i allmänhet vara mera "lättkära"
än "hångkära". — Å selbrakar, lokor
of. mansredskap i allmänhet ser man
sällan eller aldrig hjärtprydnader. Skulle
de någonsång så hänt, kan man
vara säker på ett niest förhållande
till trolafning eller bröllopp. Ty den
gifta mannen gör aldrig hjärtansträng-
ningar! — Numera äro dylika
släjdgåfvor helt bortlagda. "Lättjan tar
äpverhand på de under fiske- och vin-
terhvilan." Man "koper" nu gåfvorna, hvil-
ka man för äfr. nu vansf. erbjuder fört, då
allt är klappadt och klart.